

Europos Taryba

ETS Nr. 223

**Protokolas,
kuriuo iš dalies keičiama Konvencija dėl asmenų apsaugos ryšium su asmens duomenų
automatizuotu tvarkymu**

Strasbūras, 2018 m. spalio 10 d.

Preambulė

Europos Tarybos valstybės narės ir kitos Konvencijos dėl asmenų apsaugos ryšium su asmens duomenų automatizuotu tvarkymu (ETS Nr. 108), pateiktos pasirašyti 1981 m. sausio 28 d. Strasbūre (toliau – Konvencija), Šalys,

atsižvelgdamos į Europos Tarybos 30-ojoje Europos teisingumo ministrų konferencijoje priimtą Rezoliuciją Nr. 3 dėl duomenų apsaugos ir privatumo trečiajame tūkstantmetyje (2010 m. lapkričio 24–26 d. Stambulas, Turkija);

atsižvelgdamos į Europos Tarybos Parlamentinės Asamblėjos 2011 m. Rezoliuciją Nr. 1843 dėl privatumo ir asmens duomenų apsaugos internete ir internetinėje žiniasklaidoje ir 2014 m. Rezoliuciją Nr. 1986 dėl naudotojų apsaugos ir saugumo kibernetinėje erdvėje didinimo;

atsižvelgdamos į 2017 m. Nuomonę Nr. 296 dėl protokolo, kuriuo iš dalies keičiama Konvencija dėl asmenų apsaugos ryšium su asmens duomenų automatizuotu tvarkymu (ETS Nr. 108), projekto ir jo aiškinamąjį memorandumą, kurį 2017 m. lapkričio 24 d. Europos Tarybos Parlamentinės Asamblėjos vardu priėmė Nuolatinis komitetas;

manydamos, kad nuo to laiko, kai buvo priimta Konvencija, iškilo naujų su asmenų, kurių asmens duomenys tvarkomi, apsauga susijusių problemų;

manydamos, kad būtina užtikrinti, kad Konvencija ir toliau vaidintų svarbų vaidmenį saugant asmenis, kurių asmens duomenys tvarkomi, ir apskritai saugant žmogaus teises ir pagrindines laisves,

susitaria:

1 straipsnis

1. Konvencijos preambulės pirmoji konstatuojamoji dalis keičiama ir išdėstoma taip:

„Europos Tarybos valstybės narės ir kitos šios Konvencijos signatarės,“.

2. Konvencijos preambulės trečioji konstatuojamoji dalis keičiama ir išdėstoma taip:

„*manydamos*, kad būtina užtikrinti kiekvieno asmens žmogiškąjį orumą ir žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugą ir, atsižvelgiant į duomenų tvarkymo ir asmens duomenų srautų

įvairinimą, intensyvinimą ir globalizavimą, asmens savarankiškumą, pagrįstą asmens teise kontroliuoti savo asmens duomenis ir tokių duomenų tvarkymą;“.

3. Konvencijos preambulės ketvirtoji konstatuojamoji dalis keičiama ir išdėstoma taip:

„*prisimindamos*, kad teisė į asmens duomenų apsaugą turi būti suprantama atsižvelgiant į jos vaidmenį visuomenėje ir kad ją būtina suderinti su kitomis žmogaus teisėmis ir pagrindinėmis laisvėmis, įskaitant žodžio laisvę;“.

4. Po Konvencijos preambulės ketvirtosios konstatuojamosios dalies įrašoma ši konstatuojamoji dalis:

„*manydamos*, kad šios Konvencijos nuostatomis sudaroma galimybė įgyvendinant joje nustatytas taisykles atsižvelgti į teisės susipažinti su oficialiais dokumentais principą;“.

5. Konvencijos preambulės penktoji konstatuojamoji dalis panaikinama. Pridedamos Konvencijos preambulės penktoji ir šeštoji konstatuojamosios dalys:

„*pripažindamos*, kad būtina pasauliniu mastu skatinti tokias pagrindines vertybes kaip pagarba privatumui ir asmens duomenų apsauga ir taip prisidėti prie laisvo informacijos judėjimo tarp žmonių;“

„*pripažindamos* poreikį stiprinti Konvencijos Šalių tarptautinį bendradarbiavimą;“.

2 straipsnis

Konvencijos 1 straipsnio tekstas keičiamas ir išdėstomas taip:

„Šios Konvencijos tikslas yra apsaugoti kiekvieną asmenį, nepaisant jo ar jos tautybės ar gyvenamosios vietos, kai tvarkomi jo ar jos asmens duomenys, ir taip prisidėti prie pagarbos jo ar jos žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms, ypač teisei į privatumą, užtikrinimo.“

3 straipsnis

1. Konvencijos 2 straipsnio b punktas keičiamas šiuo punktu:

„b) duomenų tvarkymas – tai bet kuri su asmens duomenimis atliekama operacija arba operacijų seka, pavyzdžiui, tokių duomenų rinkimas, laikymas, saugojimas, keitimas, išrinkimas, atskleidimas, galimybės jais naudotis sudarymas, ištrynimasis arba sunaikinimas arba loginių ir (arba) aritmetinių operacijų atlikimas naudojant tokius duomenis;“.

2. Konvencijos 2 straipsnio c punktas keičiamas šiuo punktu:

„c) kai duomenys nėra automatizuotai tvarkomi, sąvoka „duomenų tvarkymas“ – tai su susistemintų duomenų rinkinyje esančiais asmens duomenimis, kurie prieinami arba atrenkami pagal konkretų kriterijų, atliekama operacija ar operacijų seka;“.

3. Konvencijos 2 straipsnio d punktas keičiamas šiuo punktu:

d) „duomenų valdytojas – tai fizinis arba juridinis asmuo, valdžios institucija, tarnyba, agentūra ar bet kuri kita institucija, kuri viena ar drauge su kitomis turi sprendimų dėl duomenų tvarkymo priėmimo galią;“.

4. Po Konvencijos 2 straipsnio d punkto įrašomi šie nauji punktai:

„e) duomenų gavėjas – tai fizinis arba juridinis asmuo, valdžios institucija, tarnyba, agentūra ar bet kuri kita institucija, kuriai atskleidžiami duomenys arba sudaroma galimybė jais naudotis;“

„f) duomenų tvarkytojas – tai fizinis arba juridinis asmuo, valdžios institucija, tarnyba, agentūra ar bet kuri kita institucija, kuri duomenų valdytojo vardu tvarko asmens duomenis.“

4 straipsnis

1. Konvencijos 3 straipsnio 1 dalis keičiama šia dalimi:

„1. Kiekviena Šalis įsipareigoja taikyti šią Konvenciją jos jurisdikcijai priklausančiam duomenų tvarkymui viešajame ir privačiajame sektoriuose taip užtikrindama kiekvieno asmens teisę į jo ar jos asmens duomenų apsaugą.“

2. Konvencijos 3 straipsnio 2 dalis keičiama šia dalimi:

„2. Ši Konvencija netaikoma tais atvejais, kai asmuo tvarko asmens duomenis užsiimdamas išimtinai asmenine ar su namų ūkiu susijusia veikla.“

3. Konvencijos 3 straipsnio 3–6 dalys išbraukiamos.

5 straipsnis

Konvencijos II skyriaus pavadinimas keičiamas taip:

„II SKYRIUS. PAGRINDINIAI ASMENS DUOMENŲ APSAUGOS PRINCIPAI“.

6 straipsnis

1. Konvencijos 4 straipsnio 1 dalis keičiama šia dalimi:

„1. Kiekviena Šalis savo teisės aktuose nustato priemonės, kurios būtinos šios Konvencijos nuostatomis įgyvendinti ir jų veiksmingam taikymui užtikrinti.“

2. Konvencijos 4 straipsnio 2 dalis keičiama šia dalimi:

„2. Šių priemonių imasi kiekviena Šalis, ir jos turi būti įsigaliojusios iki šios Konvencijos ratifikavimo arba prisijungimo prie Konvencijos dienos.“

3. Po Konvencijos 4 straipsnio 2 dalies įrašoma ši nauja dalis:

„3. Kiekviena Šalis įsipareigoja:

a) leisti VI skyriuje nurodytam Konvencijos komitetui įvertinti priemones, kurias ji įtvirtino savo teisės aktuose ir kurios būtinos šios Konvencijos nuostatomis įgyvendinti, veiksmingumą ir

b) aktyviai prisidėti prie minėto vertinimo proceso.“

7 straipsnis

1. Konvencijos 5 straipsnio pavadinimas keičiamas taip:

„5 straipsnis. Duomenų tvarkymo teisėtumas ir duomenų kokybė“.

2. Konvencijos 5 straipsnio tekstas keičiamas ir išdėstomas taip:

„1. Duomenų tvarkymas turėtų būti proporcingas siekiamam teisėtam tikslui, o visuose jo etapuose skiriamas dėmesys teisingai visų susijusių viešų arba privačių interesų pusiausvyrai ir teisėms ir laisvėms, kurioms kyla pavojus.

2. Kiekviena Šalis užtikrina, kad asmens duomenis būtų galima tvarkyti remiantis savanorišku, konkrečiu, informuotu ir nedviprasmišku duomenų subjekto sutikimu arba kitokiu teisės aktais nustatytu teisėtu pagrindu.

3. Asmens duomenys turi būti tvarkomi teisėtai.

4. Tvarkomi asmens duomenys turi būti:

a) tvarkomi sąžiningai ir skaidriai;

b) renkami aiškiai apibrėžtais, nustatytais ir teisėtais tikslais ir netvarkomi su šiais tikslais nesuderinamu būdu; tolesnis tvarkymas archyvavimo tikslais viešojo intereso labui, mokslinio ar istorinio tyrimo tikslais arba statistikos tikslais taikant tinkamas apsaugos priemonės yra suderinamas su minėtais tikslais;

c) adekvatūs, susiję ir ne per didelės apimties, atsižvelgiant į tikslus, kuriais jie tvarkomi;

d) tikslūs ir, prireikus, nuolat atnaujinami;

e) laikomi tokia forma, kad duomenų subjektų tapatybę būtų galima nustatyti ne ilgiau, nei tai būtina tais tikslais, kuriais tie duomenys yra tvarkomi.“

8 straipsnis

Konvencijos 6 straipsnio tekstas keičiamas ir išdėstomas taip:

„1. Tvarkyti:

– genetinius duomenis;

– asmens duomenis, susijusius su nusikalstamomis veikomis, baudžiamuoju procesu ir apkaltinamaisiais nuosprendžiais ir susijusiomis saugumo priemonėmis;

– unikalios asmenį identifikuojančius biometrinius duomenis;

– asmens duomenis, kurie atskleidžia su rasine ar etnine kilmė, politiniais įsitikinimais, naryste profesinėje sąjungoje, religiniais ar kitais įsitikinimais, sveikata ar lytiniu gyvenimu susijusią informaciją;

leidžiama tik tada, kai teisės aktuose yra įtvirtintos šioje Konvencijoje nustatytas apsaugos priemonės papildančios tinkamos apsaugos priemonės.

2. Tokios apsaugos priemonės turi apsaugoti nuo pavojų, kuriuos neskelbtinų duomenų tvarkymas gali kelti duomenų subjekto interesams, teisėms ir pagrindinėms laisvėms, ypač diskriminavimo pavojaus.“

9 straipsnis

Konvencijos 7 straipsnio tekstas keičiamas ir išdėstomas taip:

„1. Kiekviena Šalis užtikrina, kad duomenų valdytojas ir, jei taikoma, duomenų tvarkytojas imtųsi tinkamų saugumo priemonių, taikytinų kilus pavojui, pavyzdžiui, susijusiam su prieigos prie asmens duomenų netyčiniu gavimu arba gavimu neturint leidimo, asmens duomenų sunaikinimu, praradimu, naudojimu, pakeitimu ar atskleidimu.

2. Kiekviena Šalis užtikrina, kad duomenų valdytojas nedelsdamas praneštų bent jau kompetentingai priežiūros institucijai, nurodytai šios Konvencijos 15 straipsnyje, apie tokius duomenų pažeidimus, kurie gali labai pažeisti duomenų subjektų teises ir pagrindines laisves.“

10 straipsnis

Po Konvencijos 7 straipsnio įrašomas šis naujas 8 straipsnis:

„8 straipsnis. Tvarkymo skaidrumas

1. Kiekviena Šalis užtikrina, kad duomenų valdytojas informuotų duomenų subjektus apie:

- a) savo tapatybę ir nuolatinę gyvenamąją vietą arba įsisteigimo vietą;
- b) numatomo duomenų tvarkymo teisinį pagrindą ir tikslus;
- c) tvarkomų asmens duomenų kategorijas;
- d) asmens duomenų gavėjus arba jų kategorijas, jeigu yra;
- e) naudojimosi 9 straipsnyje nurodytomis teisėmis būdus

ir bet kokią papildomą informaciją, būtiną sąžiningam ir skaidriam asmens duomenų tvarkymui užtikrinti.

2. 1 dalies nuostatos netaikomos, jei duomenų subjektas jau turi susijusią informaciją.

3. Kai asmens duomenys nėra renkami iš duomenų subjektų, duomenų valdytojas neprivalo teikti tokios informacijos, kai duomenų tvarkymas aiškiai nustatytas teisės aktuose arba tai padaryti būtų neįmanoma arba tam reikėtų neproporcingų pastangų.“

11 straipsnis

1. Konvencijos 8 straipsnis tampa 9 straipsniu, o jo pavadinimas keičiamas šiuo:

„9 straipsnis. Duomenų subjekto teisės“.

2. Konvencijos 8 straipsnio (naujo 9 straipsnio) tekstas keičiamas ir išdėstomas taip:

„1. Kiekvienas asmuo turi teisę:

a) į tai, kad jam nebūtų taikomas vien tik automatiniu duomenų tvarkymu grindžiamas sprendimas, kuris jam ar jai daro didelį poveikį, neatsižvelgiant į jo ar jos nuomonę;

b) pateikęs prašymą per pagrįstą laiką, pernelyg neuždelsiant ir už protingą kainą gauti patvirtinimą apie su juo ar ja susijusių asmens duomenų tvarkymą, suprantama forma parengtą pranešimą apie tvarkomus duomenis, visą turimą informaciją apie jų kilmę, saugojimo laikotarpį ir visą kitą informaciją, kurią duomenų valdytojas turi pateikti siekdamas užtikrinti duomenų tvarkymo skaidrumą remiantis 8 straipsnio 1 dalimi;

c) pateikęs prašymą gauti informaciją apie duomenų tvarkymo pagrindimą tais atvejais, kai tokio tvarkymo rezultatai jam ar jai taikomi;

d) bet kada dėl priežasčių, susijusių su konkrečia jo ar jos padėtimi, nesutikti su savo asmens duomenų tvarkymu, išskyrus atvejus, kai duomenų valdytojas nurodo tokio tvarkymo teisėtą pagrindą, kuris yra viršesnis už jo ar jos interesus ar teises ir pagrindines laisves;

e) į tai, kad jam pateikus prašymą nemokamai ir pernelyg nedelsiant atitinkamai būtų ištaisyti arba ištrinti duomenis, jei jie yra arba buvo tvarkomi nesilaikant šios Konvencijos nuostatų;

f) pasinaudoti gynybos priemone pagal 12 straipsnį, jei buvo pažeistos šioje Konvencijoje nustatytos jo ar jos teisės;

g) neatsižvelgiant į jo ar jos pilietybę ar gyvenamąją vietą gauti priežiūros institucijos, nurodytos 15 straipsnyje, pagalbą kai ji būtina norint pasinaudoti savo teisėmis pagal šią Konvenciją.

2. 1 dalies a punktas netaikomas, jei sprendimas numatytas duomenų valdytojui

taikomuose teisės aktuose, kuriuose taip pat nustatytos tinkamos duomenų subjekto teisių, laisvių ir teisėtų interesų apsaugos priemonės.“

12 straipsnis

Po Konvencijos naujo 9 straipsnio įrašomas šis naujas 10 straipsnis:

„10 straipsnis. Papildomi įpareigojimai

1. Kiekviena Šalis užtikrina, kad duomenų valdytojai ir, jei taikoma, duomenų tvarkytojai imtųsi visų tinkamų priemonių, kuriomis užtikrinamas šioje Konvencijoje nustatytų įsipareigojimų laikymasis, ir galėtų vadovaudamiesi pagal 11 straipsnio 3 dalį priimtais nacionalinės teisės aktais visų pirma 15 straipsnyje nurodytai kompetentingai priežiūros institucijai įrodyti, kad jų kontroliuojamas duomenų tvarkymas atitinka šios Konvencijos nuostatas.

2. Kiekviena Šalis užtikrina, kad duomenų valdytojai ir, jei taikoma, duomenų tvarkytojai prieš pradėdami duomenų tvarkymą išnagrinėtų galimą duomenų tvarkymo, kurį ketinama atlikti, poveikį duomenų subjektų teisėms ir pagrindinėms teisėms, ir nustatytų tokių duomenų tvarkymą, kuris leistų išvengti poveikio minėtoms teisėms ir pagrindinėms laisvėms pavojaus arba jį sumažinti.

3. Kiekviena Šalis užtikrina, kad duomenų valdytojai ir, jei taikoma, duomenų tvarkytojai įgyvendintų technines ir organizacines priemones, kuriomis visuose duomenų tvarkymo etapuose atsižvelgiama į teisę į asmens duomenų apsaugą daromą poveikį.

4. Kiekviena Šalis, atsižvelgdama į duomenų subjektų interesams, teisėms ir pagrindinėms teisėms kylantį pavojų, gali adaptuoti 1, 2 ir 3 dalių nuostatų taikymą teisės aktuose, kuriais įgyvendinamos šios Konvencijos nuostatos, atsižvelgdama į duomenų pobūdį ir kiekį, tvarkymo pobūdį, apimtį ir tikslą ir, jei reikia, duomenų valdytojo ar duomenų tvarkytojo dydį.“

13 straipsnis

Konvencijos 9–12 straipsniai tampa Konvencijos 11–14 straipsniais.

14 straipsnis

Konvencijos 9 straipsnio (naujo 11 straipsnio) tekstas keičiamas ir išdėstomas taip:

„1. Šiame skyriuje išdėstytų nuostatų išimtyis neleidžiamos, išskyrus 5 straipsnio 4 dalies, 7 straipsnio 2 dalies, 8 straipsnio 1 dalies ir 9 straipsnio nuostatas, kai tokia išimtis nustatyta teisės akte, yra paisoma pagrindinių teisių ir laisvių esmės ir yra būtina ir proporcinga priemonė demokratinėje visuomenėje siekiant:

a) apsaugoti nacionalinį saugumą, gynybą, viešąjį saugumą, svarbius valstybės ekonomikos ir finansų interesus, teismų nešališkumą ir nepriklausomumą arba vykdyti nusikalstamų veikų prevenciją, tyrimą ir baudžiamąjį persekiojimą už jas bei baudžiamųjų bausmių vykdymą, taip pat siekiant kitų svarbių bendro visuomenės intereso tikslų;

b) apsaugoti duomenų subjektą arba kitų asmenų teises ir pagrindines laisves, ypač žodžio laisvę.

2. Teisės aktuose gali būti nustatyti 8 ir 9 straipsniuose nustatytų nuostatų įgyvendinimo apribojimai, kai tai susiję su duomenų tvarkymu archyvavimo tikslais viešojo intereso labui,

mokslinio ar istorinio tyrimo tikslais arba statistikos tikslais, jei nėra atpažįstamo pavojaus pažeisti duomenų subjektų teises ir pagrindines laisves.

3. Be išimčių, kurias leidžiama nustatyti pagal šio straipsnio 1 dalį, remdamasi tuo, kad duomenys tvarkomi nacionalinio saugumo ir gynybos tikslais, kiekviena Šalis gali teisės aktuose įtvirtinti 4 straipsnio 3 dalies, 14 straipsnio 5 ir 6 dalių ir 15 straipsnio 2 dalies a, b, c ir d punktų nuostatų išimtis su sąlyga, kad tai yra būtina ir proporcinga priemonė demokratinėje visuomenėje tokiam tikslui pasiekti.

Tai nepažeidžia reikalavimo, kad duomenų tvarkymas nacionalinio saugumo ir gynybos tikslais būtų nepriklausomai ir veiksmingai peržiūrimas ir prižiūrimas remiantis atitinkamos Šalies nacionalinės teisės aktais.“

15 straipsnis

Konvencijos 10 straipsnio (naujo 12 straipsnio) tekstas keičiamas ir išdėstomas taip:

„Kiekviena Šalis įsipareigoja nustatyti tinkamas teismines ir neteismines sankcijas ir teisės gynimo priemones, taikytinas už Konvencijos nuostatų pažeidimą.“

16 straipsnis

Konvencijos III skyriaus pavadinimas keičiamas taip:

„III SKYRIUS. TARPVALSTYBINIAI ASMENS DUOMENŲ SRAUTAI“.

17 straipsnis

1. Konvencijos 12 straipsnio (naujo 14 straipsnio) pavadinimas keičiamas taip:

„14 straipsnis. Tarpvalstybiniai asmens duomenų srautai“.

2. Konvencijos 12 straipsnio (naujo 14 straipsnio) tekstas keičiamas ir išdėstomas taip:

„1. Šalis, siekdama vienintelio tikslo – apsaugoti asmens duomenis, nedraudžia perduoti tokių duomenų gavėjui, kuris priklauso kitos Konvencijos Šalies jurisdikcijai, arba nereikalauja tam specialaus leidimo. Tačiau minėta Šalis gali tai uždrausti, jei kyla tikras ir didelis pavojus, kad perduodant duomenis kitai Šaliai arba perduodant duomenis iš tos kitos Šalies į valstybę, kuri nėra Šalis, būtų apeinamos Konvencijos nuostatos. Šalis taip pat gali uždrausti perduoti duomenis ir tuo atveju, jei ją saisto suderintos apsaugos taisyklės, bendros regioninei tarptautinei organizacijai priklausančioms valstybėms.

2. Jei duomenų gavėjas priklauso valstybės arba tarptautinės organizacijos, kuri nėra šios Konvencijos Šalis, jurisdikcijai, asmens duomenys gali būti perduodami tik tuo atveju, kai užtikrinamas tinkamas apsaugos lygis remiantis šios Konvencijos nuostatomis.

3. Tinkamas apsaugos lygis gali būti užtikrinamas:

a) tos valstybės ar tarptautinės organizacijos teisės aktais, įskaitant taikomas tarptautines sutartis arba susitarimus, arba

b) *ad hoc* arba patvirtintomis standartizuotomis apsaugos priemonėmis, nustatytomis teisiškai privalomais ir vykdytiniais dokumentais, kuriuos priima ir vykdo perdavimą ir tolesnį tvarkymą atliekantys asmenys.

4. Nepaisydama ankstesnių dalių nuostatų, kiekviena Šalis gali nustatyti, kad asmens

duomenys gali būti perduodami, jei:

- a) duomenų subjektas duoda aiškų, konkretų ir savanorišką sutikimą po to, kai buvo informuotas apie pavojus, kurie kyla nesant tinkamų apsaugos priemonių, arba
- b) konkrečiu atveju duomenis būtina perduoti dėl specialių duomenų subjekto interesų arba
- c) teisės aktuose nustatyti visuotiniai teisėti interesai, ypač svarbūs viešieji interesai, ir toks duomenų perdavimas yra būtina ir proporcinga priemonė demokratinėje visuomenėje arba
- d) tai yra būtina ir proporcinga priemonė demokratinėje visuomenėje žodžio laisvei užtikrinti.

5. Kiekviena Šalis užtikrina, kad kompetentingai priežiūros institucijai, nurodytai Konvencijos 15 straipsnyje, būtų pateikiama visa reikiama informacija apie 3 dalies b punkte nurodytus duomenų perdavimus ir, jei ji prašo, apie 4 dalies b ir c punktuose nurodytus duomenų perdavimus.

6. Kiekviena Šalis taip pat užtikrina, kad priežiūros institucijai būtų suteikta teisė prašyti, kad duomenis perduodantis asmuo įrodytų apsaugos priemonių veiksmingumą arba visuotinių teisėtų interesų buvimą ir kad priežiūros institucija, siekdama apsaugoti duomenų subjektų teises ir pagrindines laisves, galėtų uždrausti tokius perdavimus arba nustatyti jų sąlygas.“

3. Į Konvencijos 12 straipsnio (naujo 14 straipsnio) tekstą įtrauktos 2001 m. Papildomo protokolo dėl priežiūros institucijų ir valstybės sienas kertančių duomenų srautų (ETS Nr. 181) 2 straipsnio nuostatos dėl tarpvalstybinių asmens duomenų srautų gavėjui, kuris nepriklauso Konvencijos Šalies jurisdikcijai.

18 straipsnis

Po Konvencijos III skyriaus įrašomas šis naujas IV skyrius:

„IV SKYRIUS. PRIEŽIŪROS INSTITUCIJOS“.

19 straipsnis

Į naują 15 straipsnį įtrauktos 2001 m. Papildomo protokolo (ETS Nr. 181) 1 straipsnio nuostatos ir išdėstytos taip:

„15 straipsnis. Priežiūros institucijos

1. Kiekviena Šalis skiria vieną ar kelias institucijas, kurios būtų atsakingos už atitikties šios Konvencijos nuostatoms užtikrinimą.

2. Šiuo tikslu minėtos institucijos:

- a) turi teisę atlikti tyrimą ir įsikišti;
- b) atlieka su 14 straipsnyje nurodytu duomenų pervedimu susijusias funkcijas, visų pirma tvirtina standartizuotas apsaugos priemones;
- c) turi įgaliojimą priimti sprendimus dėl šios Konvencijos nuostatų pažeidimų ir gali visų pirma taikyti administracines sankcijas;
- d) turi įgaliojimą dalyvauti teismo procese arba atkreipti kompetentingų teisminių institucijų dėmesį į šios Konvencijos nuostatų pažeidimus;
- e) didina:

- i) visuomenės informuotumą apie jų funkcijas ir įgaliojimus bei vykdomą veiklą;
- ii) visuomenės informuotumą apie duomenų subjektų teises ir naudojimąsi tokiomis teisėmis;
- iii) duomenų valdytojų ir duomenų tvarkytojų informuotumą apie jų pareigas pagal šią Konvenciją;

skirdamos ypač daug dėmesio vaikų ir kitų pažeidžiamų asmenų teisėms į duomenų apsaugą.

3. Su kompetentingomis priežiūros institucijomis turi būti tariamasi dėl bet kokių teisėkūros ar administracinių priemonių pasiūlymų, kuriuose numatomas asmens duomenų tvarkymas.

4. Kiekviena kompetentinga priežiūros institucija nagrinėja duomenų subjektų pateiktus prašymus ir skundus dėl jų teisių į duomenų apsaugą ir informuoja duomenų subjektus apie padarytą pažangą.

5. Atlikdamos savo pareigas ir naudodamosi joms suteiktais įgaliojimais, priežiūros institucijos veikia visiškai nepriklausomai ir nešališkai, o tai darydamos nesiekia gauti ir nepriima jokių nurodymų.

6. Kiekviena Šalis užtikrina, kad priežiūros institucijos būtų aprūpintos ištekliais, kurių reikia veiksmingai jų funkcijoms atlikti ir suteiktiems įgaliojimams naudoti.

7. Kiekviena priežiūros institucija parengia ir paskelbia periodinę savo veiklos ataskaitą.

8. Priežiūros institucijų narius ir darbuotojus saisto įpareigojimas užtikrinti konfidencialios informacijos, prie kurios jie turi arba turėjo prieigą atlikdami pareigas ir naudodami įgaliojimus, konfidencialumą.

9. Priežiūros institucijų sprendimai gali būti skundžiami teismams.

10. Priežiūros institucijos nėra kompetentingos prižiūrėti duomenų tvarkymo, kurį atlieka institucijos, vykdydamos teismines funkcijas.“

20 straipsnis

1. Konvencijos IV–VII skyriai tampa Konvencijos V–VIII skyriais.

2. V skyriaus pavadinimas keičiamas šiuo:

„V SKYRIUS. BENDRADARBIAVIMAS IR SAVITARPIO PAGALBA“.

3. Konvencija papildoma nauju 17 straipsniu, o Konvencijos 13–27 straipsniai tampa Konvencijos 16–31 straipsniais.

21 straipsnis

1. Konvencijos 13 straipsnio (naujo 16 straipsnio) pavadinimas keičiamas taip:

„16 straipsnis. Priežiūros institucijų paskyrimas“.

2. Konvencijos 13 straipsnio (naujo 16 straipsnio) 1 dalis keičiama taip:

„1. Siekdamos įgyvendinti šią Konvenciją Šalys sutinka bendradarbiauti ir teikti viena kitai savitarpio pagalbą.“

3. Konvencijos 13 straipsnio (naujo 16 straipsnio) 2 dalis keičiama taip:

„2. Tuo tikslu:

a) kiekviena Šalis paskiria vieną ar kelias priežiūros institucijas, numatytas šios Konvencijos 15 straipsnyje, ir kiekvienos tokios institucijos pavadinimą ir adresą nurodo Europos Tarybos generaliniam sekretoriui;

b) kiekviena daugiau nei vieną priežiūros instituciją paskyrusi Šalis ankstesniame papunktyje minimame pranešime nurodo kiekvienos institucijos kompetenciją.“

4. Konvencijos 13 straipsnio (naujo 16 straipsnio) 3 dalis išbraukiama.

22 straipsnis

Po Konvencijos naujo 16 straipsnio įrašomas šis naujas 17 straipsnis:

„17 straipsnis. Bendradarbiavimo formos

1. Priežiūros institucijos tarpusavyje bendradarbiauja tiek, kiek tai būtina jų pareigoms atlikti ir įgaliojimams naudoti, ir visų pirma:

a) teikia savitarpio pagalbą keisdamosi reikiama ir naudinga informacija ir tarpusavyje bendradarbiaudamos su sąlyga, kad bus laikomasi visų šioje Konvencijoje nustatytų su asmens duomenų apsauga susijusių taisyklių ir taikomų apsaugos priemonių;

b) koordinuoja savo atliekamus tyrimus ar intervencinius veiksmus arba imasi bendrų veiksmų;

c) teikia informaciją ir dokumentus apie savo su duomenų apsauga susijusius teisės aktus ir administracinę praktiką.

2. Informacija, nurodyta 1 dalyje, neapima tvarkomų asmens duomenų, nebent tokie duomenys yra būtini bendradarbiavimui arba atitinkamas duomenų subjektas duoda aiškų, konkretų, savanorišką ir informuotą sutikimą tokią informaciją teikti.

3. Norėdamos organizuoti bendradarbiavimą ir atlikti ankstesnėse dalyse nurodytas pareigas, Šalių priežiūros institucijos sudaro tinklą.“

23 straipsnis

1. Konvencijos 14 straipsnio (naujo 18 straipsnio) pavadinimas keičiamas taip:

„18 straipsnis. Pagalba duomenų subjektams“.

2. Konvencijos 14 straipsnio (naujo 18 straipsnio) tekstas keičiamas ir išdėstomas taip:

„1. Kiekviena Šalis padeda bet kuriam duomenų subjektui pasinaudoti Konvencijos 9 straipsnyje nurodytomis jo ar jos teisėmis neatsižvelgdama į jo ar jos pilietybę ar gyvenamąją vietą.

2. Jeigu duomenų subjektas gyvena kitos Šalies teritorijoje, jam ar jai suteikiama galimybė prašymą pateikti per tos Šalies paskirtos priežiūros institucijos tarpininką.

3. Pagalbos prašyme, be kita ko, pateikiama visa reikiama išsami informacija, tai yra nurodoma:

a) pavardė, adresas ir visa kita reikiama išsami informacija, leidžianti identifikuoti prašymą pateikusį duomenų subjektą;

b) duomenų tvarkymas, dėl kurio teikiamas prašymas, arba jį atliekantis duomenų valdytojas;

c) prašymo tikslas.“

24 straipsnis

1. Konvencijos 15 straipsnio (naujo 19 straipsnio) pavadinimas keičiamas taip:

„19 straipsnis. Apsaugos priemonės“.

2. Konvencijos 15 straipsnio (naujo 19 straipsnio) tekstas keičiamas ir išdėstomas taip:

„1. Priežiūros institucija, gavusi kitos priežiūros institucijos pateiktą informaciją, kuri pridedama prie prašymo arba pateikiama atsakant į jos pačios prašymą, nenaudoja šios informacijos kitiems tikslams, išskyrus tuos, kurie nurodyti prašyme.

2. Priežiūros institucija jokių būdu negali savo iniciatyva ir neturėdama aiškaus atitinkamo duomenų subjekto sutikimo pateikti prašymą duomenų subjekto vardu.“

25 straipsnis

1. Konvencijos 16 straipsnio (naujo 20 straipsnio) pavadinimas keičiamas taip:

„20 straipsnis. Atsisakymas nagrinėti prašymus“.

2. Konvencijos 16 straipsnio (naujo 20 straipsnio) įžanginis sakinytis keičiamas šiuo:

„Priežiūros institucija, kuriai teikiamas prašymas pagal šios Konvencijos 17 straipsnį, negali atsisakyti jį patenkinti, išskyrus atvejus, kai:“.

3. Konvencijos 16 straipsnio (naujo 20 straipsnio) a punktas keičiamas šiuo:

„a) ji neturi įgaliojimų įvykdyti prašymą.“

4. Konvencijos 16 straipsnio (naujo 20 straipsnio) c punktas keičiamas šiuo:

„c) prašymo vykdymas būtų nesuderinamas su Šalies, kuriai jis paskirtas, suverenitetu, nacionaliniu saugumu arba viešąja tvarka, arba šios Šalies jurisdikcijai priklausančių asmenų teisėmis ir pagrindinėmis laisvėmis.“

26 straipsnis

1. Konvencijos 17 straipsnio (naujo 21 straipsnio) pavadinimas keičiamas taip:

„21 straipsnis. Išlaidos ir procedūros“.

2. Konvencijos 17 straipsnio (naujo 21 straipsnio) 1 dalis keičiama taip:

„1. Už bendradarbiaujant ir teikiant savitarpio pagalbą, kurią Šalys viena kitai teikia pagal 17 straipsnio nuostatas, ir pagalbą, kurią jos teikia duomenų subjektams pagal 9 ir 18 straipsnių nuostatas, patirtas išlaidas neatlyginama ir nemokamas joks atlygis, išskyrus atlygį ekspertams ir vertėjams žodžiu. Dėl ekspertų ir vertėjų žodžiu suteiktų paslaugų turėtas išlaidas padengia arba atlygį jiems moka prašymą pateikusi Šalis.“

3. Konvencijos 17 straipsnio (naujo 21 straipsnio) 2 dalyje įvardis „jo“ keičiamas įvardžiais „jo ar jos“.

27 straipsnis

Konvencijos V skyriaus (naujo VI skyriaus) pavadinimas keičiamas šiuo:

„VI SKYRIUS. KONVENCIJOS KOMITETAS“.

28 straipsnis

1. Konvencijos 18 straipsnio (naujo 22 straipsnio) 1 dalyje junginys „Konsultacinis komitetas“ keičiamas junginiu „Konvencijos komitetas“.

2. Konvencijos 18 straipsnio (naujo 22 straipsnio) 3 dalis keičiama taip:

„3. Konvencijos komitetas gali dviejų trečdalių Šalių atstovų balsų dauguma priimtu sprendimu pakviesti į savo posėdžius būti stebėtoju.“.

3. Po Konvencijos 18 straipsnio (naujo 22 straipsnio) 3 dalies įrašoma ši nauja 4 dalis:

„4. Bet kuri Šalis, kuri nėra Europos Tarybos valstybė narė, prisideda prie Konvencijos komiteto veiklos finansavimo vadovaudamasi tvarka, kurią suderinęs su ta Šalimi nustato Ministrų Komitetas.“

29 straipsnis

1. Konvencijos 19 straipsnio (naujo 23 straipsnio) įžanginiame sakinyje junginys „Konsultacinis komitetas“ keičiamas junginiu „Konvencijos komitetas“.

2. Konvencijos 19 straipsnio (naujo 23 straipsnio) a punkte žodis „siūlymus“ keičiamas žodžiu „rekomendacijas“.

3. Konvencijos 19 straipsnio (naujo 23 straipsnio) b punkte nuoroda „21 straipsnyje“ keičiama nuoroda „25 straipsnyje“, o to paties straipsnio c punkte nuoroda „21 straipsnio 3 dalyje“ keičiama nuoroda „25 straipsnio 3 dalyje“.

4. Konvencijos 19 straipsnio (naujo 23 straipsnio) d punktas keičiamas šiuo:

„d) gali pateikti nuomonę bet kuriuo šios Konvencijos aiškinimo ar taikymo klausimu.“

5. Po Konvencijos 19 straipsnio (naujo 23 straipsnio) d punkto įrašomi šie nauji punktai:

„e) prieš kiekvieną naują prisijungimą prie Konvencijos parengia Ministrų Komitetui skirtą nuomonę apie kandidatės užtikrinamą asmens duomenų apsaugos lygį ir, jei reikia, rekomenduoja priemones, kurių reikėtų imtis norint užtikrinti atitiktį šios Konvencijos nuostatomis;

f) valstybės arba tarptautinės organizacijos prašymu gali įvertinti, ar kandidatės užtikrinamas asmens duomenų apsaugos lygis atitinka šios Konvencijos nuostatas, ir, jei reikia, rekomenduoti priemones, kurių reikėtų imtis tokiai atitikčiai užtikrinti;

g) gali parengti arba patvirtinti 14 straipsnyje nurodytų standartizuotų apsaugos priemonių modelius;

h) peržiūri, kaip Šalys įgyvendina šią Konvenciją, ir rekomenduoja priemones, kurių reikėtų imtis tuo atveju, kai Šalis nesilaiko šios Konvencijos nuostatų;

i) prireikus padeda draugiškai išspręsti visas problemas, susijusias su šios Konvencijos taikymu.“

30 straipsnis

Konvencijos 20 straipsnio (naujo 24 straipsnio) tekstas keičiamas ir išdėstomas taip:

„1. Konvencijos komitetą sušaukia Europos Tarybos generalinis sekretorius. Pirmasis posėdis surengiamas per dvylika mėnesių nuo šios Konvencijos įsigaliojimo dienos. Vėliau

posėdžiai rengiami ne rečiau kaip kartą per metus ir visada, kai sušaukti Konvencijos komitetą prašo vienas trečdalis Šalių atstovų.

2. Konvencijos komitetas po kiekvieno posėdžio pateikia Europos Tarybos Ministrų Komitetui veiklos ataskaitą ir informaciją apie šios Konvencijos veikimą.

3. Konvencijos komiteto balsavimo principai išdėstyti prie Protokolo (ETS Nr. 223) pridėtame darbo tvarkos taisyklių pagrindų apraše.

4. Konvencijos komitetas parengia papildomus savo darbo tvarkos taisyklių pagrindus ir visų pirma remdamasis objektyviais kriterijais nustato 4 straipsnio 3 dalyje ir 23 straipsnio e, f ir h punktuose nurodyto vertinimo ir peržiūros procedūras.“

31 straipsnis

1. Konvencijos 21 straipsnio (naujo 25 straipsnio) 1–4 dalys keičiamos šiomis:

„1. Šalis, Europos Tarybos Ministrų Komitetas arba Konvencijos komitetas gali teikti pasiūlymus dėl šios Konvencijos pakeitimo.

2. Europos Tarybos generalinis sekretorius apie visus pasiūlymus dėl šios Konvencijos pakeitimo praneša šios Konvencijos Šalims, kitoms Europos Tarybos valstybėms narėms, Europos Sąjungai ir pakviestai prisijungti prie šios Konvencijos pagal 28 straipsnio nuostatas kiekvienai valstybei, kuri nėra narė, ar tarptautinei organizacijai.

3. Be to, apie bet kurį Šalies ar Ministrų Komiteto pasiūlymą dėl Konvencijos pakeitimo pranešama Konvencijos komitetui, kuris savo nuomonę apie siūlomą pakeitimą pateikia Ministrų Komitetui.

4. Ministrų Komitetas apsveria siūlomą pakeitimą, bet kokią Konvencijos komiteto pateiktą nuomonę ir gali pritarti šiam pakeitimui.“

2. Po Konvencijos 21 straipsnio (naujas 25 straipsnis) 6 dalies įrašoma ši nauja 7 dalis:

„7. Be to, Ministrų Komitetas, pasikonsultavęs su Konvencijos komitetu, gali vieningai nuspręsti, kad konkretus pakeitimas įsigalioja praėjus trejiems metams nuo dienos, kurią jis buvo pateiktas priėmimui, jei nė viena Šalis nepraneša Europos Tarybos generaliniam sekretoriui apie savo prieštaravimą dėl jo įsigaliojimo. Jei apie tokį prieštaravimą pranešama, pakeitimas įsigalioja nuo mėnesio, einančio po dienos, kurią apie prieštaravimą pranešusi šios Konvencijos Šalis deponuoja savo priėmimo dokumentą Europos Tarybos generaliniam sekretoriui, pirmos dienos.“

32 straipsnis

1. Konvencijos 22 straipsnio (naujo 26 straipsnio) 1 dalis keičiama taip:

„1. Ši Konvencija pateikiama pasirašyti Europos Tarybos ir Europos Sąjungos valstybėms narėms. Ji yra ratifikuojama, priimama arba patvirtinama. Ratifikavimo, priėmimo arba patvirtinimo dokumentai deponuojami Europos Tarybos generaliniam sekretoriui.“

2. Konvencijos 22 straipsnio (naujo 26 straipsnio) 3 dalyje junginys „valstybėje narėje“ keičiamas žodžiu „Šalyje“.

33 straipsnis

Konvencijos 23 straipsnio (naujo 27 straipsnio) pavadinimas ir tekstas keičiami taip:

„27 straipsnis. Valstybių, kurios nėra narės, arba tarptautinių organizacijų prisijungimas

1. Šiai Konvencijai įsigaliojus, Europos Tarybos Ministrų Komitetas, pasikonsultavęs su Konvencijos Šalimis, gavęs vieningą jų pritarimą ir atsižvelgdamas į Konvencijos komiteto remiantis 23 straipsnio e punktu parengtą nuomonę, gali sprendimu, priimtu Europos Tarybos statuto 20 straipsnio d punkte nustatyta balsų dauguma ir vieningu Susitariančiųjų Šalių, kurios turi teisę turėti savo atstovus Ministrų Komitete, atstovų pritarimu, pakviesti bet kurią valstybę, kuri nėra narė, arba tarptautinę organizaciją prisijungti prie šios Konvencijos.

2. Kiekvienai remiantis 1 dalimi prie Konvencijos prisijungiančiai valstybei ar tarptautinei organizacijai Konvencija įsigalioja pirmą mėnesio dieną praėjus trims mėnesiams nuo dienos, kurią prisijungimo dokumentas deponuojamas Europos Tarybos generaliniam sekretoriui.“

34 straipsnis

Konvencijos 24 straipsnio (naujo 28 straipsnio) 1 ir 2 dalys keičiamos šiomis:

„1. Bet kuri valstybė, Europos Sąjunga arba kita tarptautinė organizacija, pasirašydama ar deponuodama savo ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo ar prisijungimo dokumentą, gali nurodyti teritoriją ar teritorijas, kurioms taikoma ši Konvencija.

2. Vėliau bet kuri valstybė, Europos Sąjunga arba kita tarptautinė organizacija Europos Tarybos generaliniam sekretoriui adresuotu pareiškimu gali išplėsti šios Konvencijos taikymą bet kuriai kitai pareiškime nurodytai teritorijai. Tokiai teritorijai Konvencija įsigalioja pirmą mėnesio dieną, praėjus trims mėnesiams po to, kai generalinis sekretorius gauna minėtą pareiškimą.“

35 straipsnis

1. Konvencijos 27 straipsnio (naujo 31 straipsnio) įžanginiame sakinyje žodis „valstybei“ keičiamas žodžiu „Šaliai“.

2. Nuoroda „22, 23 ir 24 straipsnyje“, esanti c punkte, keičiama nuoroda „26, 27 ir 28 straipsniuose“.

36 straipsnis

Pasirašymas, ratifikavimas ir prisijungimas

1. Šis Protokolas teikiamas pasirašyti Konvencijos Susitariančiosioms Šalims. Jis ratifikuojamas, priimamas arba patvirtinamas. Ratifikavimo, priėmimo arba patvirtinimo dokumentai deponuojami Europos Tarybos generaliniam sekretoriui.

2. Po Protokolo pateikimo pasirašyti ir prieš jam įsigaliojant bet kuri kita valstybė pareiškia savo sutikimą įsipareigoti pagal šį Protokolą prie jo prisijungiant. Ji negali tapti šios Konvencijos Šalimi tuo pat metu neprisijungdama prie šio Protokolo.

37 straipsnis

Įsigaliojimas

1. Šis Protokolas įsigalioja pirmą mėnesio dieną, praėjus trims mėnesiams po to, kai visos

Konvencijos Šalys pareiškia norą įsipareigoti pagal Protokolą, kaip nustatyta 36 straipsnio 1 dalyje.

2. Jei šis Protokolas neįsigalioja remiantis 1 dalies nuostatomis, praėjus penkeriems metams nuo dienos, kurią jis pateiktas pasirašyti, Protokolas įsigalioja toms valstybėms, kurios pareiškia savo sutikimą prisiimti jame nustatytus įsipareigojimus remiantis 1 dalimi, jei prie Protokolo prisijungia bent trisdešimt aštuonios Šalys. Visos iš dalies pakeistos Konvencijos nuostatos Protokolo Šalims įsigalioja nedelsiant po jo įsigaliojimo.

3. Kol įsigalios šis Protokolas, ir nepažeisdama nuostatų dėl įsigaliojimo ir valstybių, kurios nėra narės, ar tarptautinių organizacijų prisijungimo, Konvencijos Šalis, pasirašydama šį Protokolą, ar bet kada vėliau, gali pareikšti, kad ji taikys šio Protokolo nuostatas laikinai. Tokiais atvejais šio Protokolo nuostatos taikomos tik kitoms Konvencijos Šalims, kurios yra pateikusios pareiškimą tokiu pat tikslu. Minėtas pareiškimas įsigalioja nuo pirmosios trečio mėnesio, einančio po dienos, kurią jį gauna Europos Tarybos generalinis sekretorius, dienos.

4. Nuo šio Protokolo įsigaliojimo dienos Konvencijos dėl asmenų apsaugos ryšium su asmens duomenų automatizuotu tvarkymu Papildomas protokolas (ETS Nr. 181) panaikinamas.

5. Nuo šio Protokolo įsigaliojimo dienos Konvencijos dėl asmenų apsaugos ryšium su asmens duomenų automatizuotu tvarkymu pakeitimai, kuriuos 1999 m. birželio 15 d. Strasbūre patvirtino Ministrų Komitetas, praranda savo tikslą.

38 straipsnis

Su Konvencija susiję pareiškimai

Nuo šio Protokolo įsigaliojimo dienos Šaliai, kuri pateikė vieną ar kelis pareiškimus pagal Konvencijos 3 straipsnį, toks pareiškimas ar pareiškimai neteks galios.

39 straipsnis

Išlygos

Šio Protokolo nuostatomis jokios išlygos netaikomos.

40 straipsnis

Pranešimai

Europos Tarybos generalinis sekretorius praneša Europos Tarybos valstybėms narėms ir bet kuriai kitai Konvencijos Šaliai apie:

- a) kiekvieną pasirašymo atvejį;
- b) kiekvieno ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo ar prisijungimo dokumento deponavimą;
- c) šio Protokolo įsigaliojimo remiantis 37 straipsniu datą;
- d) kiekvieną kitą su šiuo Protokolu susijusį aktą, pareiškimą ar pranešimą.

Tai patvirtindami, toliau nurodyti tinkamai įgalioti atstovai pasirašė šį Protokolą.

Priimta 2018 m. spalio 10 d. Strasbūre anglų ir prancūzų kalbomis. Abu tekstai yra autentiški ir vienu egzemplioriumi deponuojami Europos Tarybos archyvuose. Europos Tarybos generalinis sekretorius perduoda patvirtintas kopijas kiekvienai Europos Tarybos valstybei narei, kitoms šios Konvencijos Šalims ir bet kuriai kitai prie šios Konvencijos prisijungti pakviestai valstybei.

Protokolo priedas. Konvencijos komiteto darbo tvarkos taisyklių pagrindai

1. Kiekviena Šalis turi teisę balsuoti ir turi vieną balsą.
2. Dviejų trečdalių Šalių atstovų dauguma sudaro Konvencijos komiteto posėdžių kvorumą. Jei Konvenciją iš dalies keičiantis Protokolas įsigalioja pagal 37 straipsnio 2 dalį prieš jai įsigaliojant visoms Konvencijos Susitariančiosioms Šalims, Konvencijos komiteto posėdžių kvorumą sudaro ne mažiau nei 34 Protokolo Šalys.
3. Sprendimai remiantis 23 straipsniu priimami keturių penktadalių balsų dauguma. Sprendimai remiantis 23 straipsnio h punktu priimami keturių penktadalių balsų dauguma, įskaitant valstybių Šalių, kurios nėra regioninės tarptautinės organizacijos, Konvencijos Šalies, narės, balsų daugumą.
4. Jei Konvencijos komitetas priima sprendimus pagal 23 straipsnio h punktą, su peržiūra susijusi Šalis balsavime nedalyvauja. Kai toks sprendimas susijęs su regioninės tarptautinės organizacijos kompetencijai priklausančiu klausimu, balsavime nedalyvauja nei ta organizacija, nei valstybės, kurios yra jos narės.
5. Sprendimai dėl procedūrinių klausimų priimami paprasta balsų dauguma.
6. Regioninės tarptautinės organizacijos gali pasinaudoti balsavimo Konvencijos komitete teise dėl jų kompetencijai priklausančių klausimų, o joms skirtų balsų skaičius lygus valstybių, kurios yra jos narės ir Konvencijos Šalys, skaičiui. Tokia organizacija nesinaudoja savo balsavimo teise, jei šia teise pasinaudoja kuri nors valstybė, kuri yra jos narė.
7. Vykstant balsavimui visos Šalys turi būti informuotos apie balsavimo dalyką ir laiką ir tai, ar Šalys pasinaudos balsu individualiai ar savo narių vardu balsuos regioninė tarptautinė organizacija.
8. Konvencijos komitetas gali papildomai iš dalies keisti savo darbo tvarkos taisykles dviejų trečdalių balsų dauguma, išskyrus balsavimo tvarką, kuri gali būti iš dalies keičiama tik Šalims balsuojant vienbalsiai ir kuriai taikomas Konvencijos 25 straipsnis.